

Digitaliseret af | Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København | Copenhagen

DK

Digitaliserede udgaver af materiale fra Det Kongelige Biblioteks samlinger må ikke sælges eller gøres til genstand for nogen form for kommerciel udnyttelse.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

UK

Digitised versions of material from the Royal Library's collections may not be sold or be subject to any form for commercial use.

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk

Veiledning
til Blomsterlægs Præning
1876.

26.-63.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130021927083

Kort Veiledning

til

Drivning

af

de almindeligste Blomsterløg.

1826.

Antagende, at det vil være Mange, som ere Blomsterelskere uden derfor at være øvede Dyrkere af Løgvæxter, — velkomment, at modtage nogle Vink om Behandlingen af de almindeligste Arter af disse —, (Hyacinther, Tazetter, Tulipaner og Croeus) —, som i den blomsterfattige Aarstid give os rig Anledning til Glæde baade ved deres smukke Form og Farve, som ogsaa tildels ved behagelig Duft, nedskrives denne lille Veiledning. Feilagtig Fremgangsmaade ved Lægning af Løgene berøver ofte nogen den Glæde, som han venter sig, og foranlediger undertiden ubillig og uretfærdig Dom over Forhandlere, som ere ganske uskyldige ligeoverfor indtræffende Uheld.

Først maa det indstændig tilraades Folk at købe Løgene hos bekjendte bedre Forhandlere, der i Reglen baade vælge Sorter, som egne sig til Drivning, og tillige kun udbyde gode, sunde og kraftige Varer; ved

Auctioner kjøber den mindre Erfarne ofte Løg, som ikke passe for almindelig Brug, og dog kommer man ikke sjelden til at betale næsten samme Priser, som for bedre Ting.

Skal nu Behandlingsmaaden nærmere omtales, da bør Dyrkningen i Jord i Urtepotter først nævnes som den bedste og naturligste Fremgangsmaade, skjøndt, af forskjellige Aarsager, Drivningen i Vand paa Glas og i Mos, har faaet megen Indgang og Yndest.

Potterne, som anvendes, maa være rene, og godt udvaskede om de have været brugte før; Hullet i Bunden dækkes med et større Skaar, som frit tilsteder overflødigt Vand at løbe fra, derover kommes et lille Lag smaat knuste Potteskaar, og endelig Jorden, som gives et ganske let Tryk, idet den kommes i og hvormed Potten fyldes omtrent til en Tomme fra Randen.

Jorden maa være vel rensset, og hverken for vaad eller tør; bedst egner sig Jord fra en afdreven Bænk, ellers enhver god, muldet og vel gjødet Havejord, dog maa man omhyggelig undgaa at bruge denne

frisk gjødet, hvilket fordærver Løgene. Til Jorden, som man helst sigter igjennem en temmelig grov Sigte af Jerntraad eller et nogenlunde aabent Sold, sættes omtrent $\frac{1}{8}$ vel udvasket Sand, som nøiagtig blandes dermed. Har man grovt stødt Trækul, da er lidt af dette en fortrinlig Tilblanding, og især er det gavnligt at lægge en Smule deraf paa Jorden hvor Løget, som sættes med et ganske let Tryk, skal staa: dette befries derved fra enhver Smitte fra Jorden og holder sig friskt. Ere Løgene lagte, fyldes Potterne med Jord til Randen; Løgene maa hverken være stillede for høit eller lavt; som almindelig Regel gjælder, at $\frac{1}{2}$ af Løget forbliver ubedækket af Jorden; dog lægges Crocus noget dybere, saa at Spidsen af Spirerne vise sig i Overkanten; ogsaa Tulipanerne maa gjerne sættes lidt dybt, idet de atter komme lidt høiere, naar Jorden sætter sig om dem.

En kraftig Udvikling af Rødder er Betingelse for Fremkomsten af gode, smukke og feilfrie Blomster: derfor hensætter man helst de plantede Løg strax efter Lægningen

i Haven, hvor der enten graves en Fordybning, hvori Potterne nedsættes, saa at Pottens Overkant befunder sig omtrent 6 Tommer under Jordens Overflade og den opgravede Jord fyldes ovenpaa, eller hvis Grunden er vaad, saa at man skulde befrygte, et Løgene kunde lide, da hensættes Potterne paa lidt Sand, en lille Grøft graves om dem, og Jorden ophobes omkring og over dem.

Er man ei i Besiddelse af Have, da vil samme Resultat kunne opnaaes ved Henstilling af Potterne i en dyb Kasse fyldt med ei altfor tørt Sand, som hensættes i en Kjælder eller andet Rum, dog hvor ei findes Rotter eller Mus, da disse gjerne æde Spirerne, især af Tulipaner.

Saaledes behandlede henstaae Potterne urørte i 6 à 8 Uger, efter hvilken Tids Forløb saa godt som alle Potter ville findes at være fulde af Rødder, og Løgene kunne taale Drivning.

Naar Drivningen skal begynde, da maa Potterne helst i 10 à 12 Dage holdes i et mindre lyst og tempereret Værelse; senere

taale de mere og mere Varme og Lys; paa saadan Maade behandlet vil ganske vist intet Løg slaae feil.

Vandingen maa foregaa med megen Omhu og Accuratesse; saasnart Rødderne ere fremme, taale Løgene meget Vand, før denne Tid kun lidt, og efter Blomstringen bør atter mindskes dermed.

Har Jorden passende Fugtighed ved Lægningen, gives ikke Vand før Drivningen begynder, og man maa vel vogte sig for at Vand ikke trænger ind i Løget fraoven, thi da vil dette fordærves. Helst bruges tempereret Vand, og dette opnaaes bedst ved at have Beholdning staaende deraf i samme Locale som Blomsterne.

Før Hyacinther og Tazetter bruges 5 Tommers Potter; af Tulipaner lægges oftest 3 Løg sammen i en 4 Tommers Potte, og af Crocus, som kunne lægges tæt, ville 5—6 Stkr. kunne rummes i en saadan.

Løgene kunne lægges fra August Maanedes Slutning og indtil Januar Maaned; den almindeligste Tid er October og November. Vil man være sikker paa smukke

Blomster, er det ikke raadeligt at indstille til Drivning førend i December Maaned, ei engang Marseillaner Tazetter og den lille Duc van Tholl Tulipan, som dog bedst taale Drivning; efter disse komme de enkelte hvide Hyacinther, dernæst de blaa og røde enkelte; omtrent samtidig kunne de gule Tazetter, Narcisserne og de større fyldte Tulipaner Tournesol Clairmond og de enkelte hvide og gule Pottebakker være fremme, saa de dobbelte Hyacinther og øvrige Tazetter og Jonquiller, sidst den dobbelte røde Tulipan rex rubrorum, Crocus, Pritillaria meleageres, Vintergjækker, Anemoner m. m.

Meget almindelig er jo Drivningen i Vand paa Glas, ved hvilken imidlertid lettere et eller andet Uheld, som at en Blomst bliver siddende eller et Løg fordærves, indtræffer. Ved denne Dyrkning gjælder som Regel, at man beskytter den kommende Spire mod Lyset ved at sætte smaa Papirhætter over Løgene, ogsaa dækkes Rodderne for Solens Straaler; i Glasset bør enten kommes et Par Stykker udglødet Trækul eller lidt Kulpulver; Vandet maa fornyes med 2 à 3

Ugers Mellemrum og derved bør iagttages, at det nye som paaheldes maa have samme Temperatur som det der heldes bort, altsaa have staaet en halv Dags Tid i samme Værelse. Strax som Løget lægges paa Glasset tør Vandet neppe naae dettes Basis, da undertiden Løgekagen derved tager Skade.

Behandles de afdrevne Zwibler med noget Hensyn, navnlig ikke strax berøves Løvet eller sættes ud i Kulden, men langsomt gives mindre Vand og tilsidst ud paa Foraaret tages op, pudses af og gjemmes, kunne de endnu, lagte i Haven næste Efteraar, fremdeles give smukke Frilandsblomster i Foraarstiden.

Triers Bogtrykkeri ved Schou.

